info@payamdaily.ir

نخستین روزنامه صبح البرز

پیام آشنا

شماره ۲۷۹۲
شنبه / ۲۱ تیر / ۱۴۰۴
۱۶ / محرم / ۱۴۴۷
12 / July / 2025

صاحب امتیاز موسسه همگامان اندیشه زمان
مدیرمسئول: محمود حیدری سردبیر: زاهره حیدری
نشانی: تهران بلوار تالقان، خیابان فرهنگ، جنب کافون کارشناسان رسمی دادگستری
تلفن: ۲۲۵۳۲۸۳۸-۲۲۵۳۴۴۴۳-۲۶-فکس: ۲۲۵۳۰۱۰۱
امتیاز در طرح ارزیابی کیفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ۶۷/۸۰
چاپ: کارگر

امروز با حافظ

زاهد از کوچه رندان به سلامت بگذر
تا خرابت نکند صحبت بدنامی چند
عیب می جمله چو گفتی، هنرش نیز بگو
نفی حکمت مکن از بهر دل عامی چند

خواندنی

تا بودت شمع حقیقت بدست
راه تو هرجا که روی روشناست

پروین اعتصامی

اوقات شرعی

اذان صبح	طلوع آفتاب	اذان ظهر	غروب آفتاب	اذان مغرب
۰۳:۱۶	۰۵:۰۰	۱۲:۱۱	۱۹:۲۳	۱۹:۴۴

برگ

تفکر آسان است، عمل کردن هم سخت است؛ اما سخت ترین کار دنیا عملی ساختن تفکرات است...

گوته

گزارش روز

ضرب شست

به گزارش پیام آشنا به نقل از جام جم، گروه هکری حنظله که به تظفر می‌رسد نام خود را از شخصیت کارتونی تاجی العلی، تعلاد مبارزه با صهیونیسم گرفته است از اواخر سال ۲۰۲۳ به‌عنوان نیروبی پیشرو در جنگ سایبری ظهور کرد. این گروه که خود را مدافع ارزش‌های اسلامی و امنیت ملی ایران معرفی می‌کند، هدفش را افشای جنایات سایبری و رسانه‌ای رژیم صهیونیستی، آمریکا و رسانه‌های مزدور آنها، مانند ایران‌اینترنشنال، اعلام کرده است. حنظله با بهره‌گیری از فناوری‌های پیشرفته و تیمی منسجم به کابوسی برای سرویس‌های جاسوسی غربی و صهیونیستی تبدیل شده است.

حنظله در مدت کوتاه فعالیت خود، عملیات‌های متعددی علیه زیرساخت‌های حساس رژیم صهیونیستی و متحدانش انجام داده که هریک ضربه‌ای کاری به دشمن وارد کرده است.

هک گنبد آهنین: نفوذ به سامانه دفاعی رژیم صهیونیستی و استخراج اطلاعات حساس که اعتبار امنیتی اسرائیل را خدشه‌دار کرد.

حمله به شرکت‌های وابسته به موساد: هک شرکت‌هایی مانند «سلکام» و «فیدسکو» و استخراج ۴۰ ترابایت داده، شامل مکاتبات و اسناد مالی و پاکسازی سرورها.

افشای هویت جاسوسان صهیونیست: انتشار اطلاعات فرماندهانی مانند سرلشکر ایهود شائی و ابال عومر که شبکه‌های جاسوسی موساد را برملا کرد.

نفوذ به شبکه‌های پولشویی موساد: افشای سیستم‌های مالی جاسوسان رژیم صهیونیستی.

هک سایپرآس وایبر: استخراج ۷۴۰ گیگابایت داده از ایران پیلیرسان صهیونیستی در مارس ۲۰۲۴، که برای ارتباطات جاسوسی استفاده می‌شد.

این عملیات‌ها که حتی کارشناسان غربی به پیچیدگی آنها اذعان کرده‌اند، حنظله را به یکی از قدرتمندترین گروه‌های سایبری در مقابله با دشمنان ایران تبدیل کرده است. در تاریخ ۸ جولای ۲۰۲۵، حنظله در عملیاتی بی‌سابقه، شبکه ایران اینترنشنال را بطور کامل هک کرد. این حمله که یکی از بزرگ‌ترین عملیات‌های سایبری علیه رسانه‌های معاند بود، اطلاعات حساسی از فعالیت‌های جاسوسی این شبکه را افشا کرد.

کارکرد ستان حنظله

حنظله موفق شد خط لمن ارتباطی ارتش رسانه‌ای موساد را تصرف کند. هکرها حساب اصلی دریافت پیام ایران‌اینترنشنال را تصرف کردند و تمامی پیام‌ها، فایل‌ها، تصاویر و ویدئوهای ارسالی را استخراج کرده و با پایگاه‌های اطلاعاتی تطبیق دادند. اطلاعات به دست آمده شامل مکاتبات داخلی، سوابق مالی، اطلاعات شخصی کارکنان و ارتباطات با سرویس‌های جاسوسی عربستان، انگلیس و رژیم صهیونیستی بود. این اسناد، سناریونویسی علیه ایران و جبهه مقاومت و پرداخت حقوق‌های کلان به مجریان را فاش کرد. همچنین حنظله اطلاعات هویتی بیش از ۷۱ هزار نفر که برای این شبکه محتوا ارسال کرده‌اند را آرشیو و اعلام کرد که این داده‌ها به زودی منتشر خواهند شد.

این گروه در گام نخست، اطلاعات مربوط به مجتبی پورمحسن، کارمند صهیونیستی ایران‌اینترنشنال و عامل موساد را منتشر کرد. حنظله همچنین فهرستی از کارکنان دیگر، از جمله علی اصغر رمضان‌پور، محمود عنایت، نیوشا صارمی و پوریا زارعی را افراد کرد و با یک جنگ روانی از مخاطبان خواست اولویت افشاگری را انتخاب کنند.

حنظله همچنین در بیانیه‌ای هشدارآمیز اعلام کرد: «شما تحت رصد هستید. اطلاعات‌تان ثبت شده و زمان پاسخگویی نزدیک است. این حمله، اعلام حضور مقاومت در عمق سیستم‌های دشمن است». این حمله ایران‌اینترنشنال را از نظر فنی فلج کرد و با افشای ارتباطات آن با موساد و سرویس‌های جاسوسی غربی، ماهیت جاسوسی و تروریستی این شبکه را برملا ساخت. در همین رابطه بیش از ۴۵۰ فعال رسانه‌ای، اجتماعی و سیاسی در بیانیه‌ای خواستار تحریم این شبکه شدند و آن را ابزاری برای جنگ روانی علیه ایران دانستند. افشاگری‌های گروه حنظله باعث شد پیلیرسان تلگرام اقدام به مسدود کردن کانال این گروه هکری کند تا از انتشار اطلاعات به دست آمده توسط آن جلوگیری به عمل آید.

اعتراف به رسوایی

روز سه‌شنبه شبکه ایران‌اینترنشنال در بیانیه‌ای ضمن تأیید هک شدن حساب‌های تلگرام کارکنان خود در تابستان ۲۰۲۴ و ژانویه ۲۰۲۵، مدعی شد که این حملات از طریق گروهی به نام «بنیشد کیتن» (Banished Kitten) با «هشتوم ۸۴۲» و «هوجن»، توسط وزارت اطلاعات ایران، انجام شده است.

ایران‌اینترنشنال همچنین خود را «متهم‌بدید» روزنامه‌نگاری مستقل» خوانده، در حالی که استادانه اشاره‌شده توسط حنظله مارتباطات مالی و عملیاتی این شبکه با موساد و سرویس‌های جاسوسی برخی کشورهای منطقه و انگلیس را تأیید می‌کند. این تناقض، نشان‌دهنده تلاش مذبوحانه ایران‌اینترنشنال برای فریب افکار عمومی و سرپوش گذاشتن بر شکست خود است.

ایران‌اینترنشنال، با بودجه کلان دشمنان مردم ایران و هدایت سرویس‌های جاسوسی آمریکا و رژیم صهیونیستی، سال‌هاست که با انتشار اخبار جعلی و تحریف‌شده، به‌احتمال تضعیف روحیه ملت ایران و ایجاد تفرقه در جبهه مقاومت است. این شبکه، تحت پوشش «روزنامه‌نگاری»، ابزاری برای جنگ روانی و حمایت از تروریسم علیه ایران است. عملیات حنظله، با افضح کردن زیرساخت‌های این شبکه و افشای اسناد محرمانه، ضربه‌ای استراتژیک به پروژه‌های ضدایرانی دشمن وارد کرد و نشان داد که مقاومت سایبری ایران، قادر به خنثی‌سازی تهدیدات دشمن در هر سطحی است. حنظله در بیانیه خود تأکید کرده که این عملیات، تنها آغاز کار است و افشاگری‌های بیشتری در انتظار دشمنان خواهد بود. این گروه با تکیه بر سوابق درخشان خود در هدف قرار دادن رژیم صهیونیستی، وعده داده که ضربات سنگین‌تری به دشمنان ایران وارد خواهد کرد. این اقدامات، نشانه‌ای از اقتدار سایبری ایران و عزم راسخ جبهه مقاومت برای مقابله با دشمن در همه عرصه‌هاست. گروه هکری حنظله، با عملیات موفقیت‌آمیز علیه ایران‌اینترنشنال، بار دیگر ثابت کرد که مقاومت سایبری، نیرویی بازدارنده در برابر دشمنان است. این گروه با افشای ماهیت جاسوسی و تروریستی ایران‌اینترنشنال، نه‌تنها این شبکه را از نظر فنی تحت فشار قرار داد، بلکه ضربه‌ای کاری به اعتبار رسانه‌های دشمنان ایران وارد آورد. حنظله پیام روشنی به آمریکا، رژیم صهیونیستی و مزدوران رسانه‌ای آنها ارسال کرد: هیچ دشمنی از تیررس مقاومت در امان نیست.

مکث

دلیل اختلال جی‌پی‌اس در ایران چیست؟

<u>بازاریت روی جی‌پی‌اس به تدریج به یکی از ابزارهای جدی جنگ الکترونیکی نه فقط در ایران، که در تمام کشورها تبدیل می‌شود. یا تا این حد بین‌المللی حمل‌ونقل هوایی، اعلام کرده موارد فریب جی‌پی‌اس یا بازاریت در سال‌های ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۴ میلادی حدود ۲۲۰ درصد بیشتر شده است.</u>

به گزارش پیام آشنا به نقل از سینتو علی روزهای گذشته رانندگان و کاربران در ایران و به‌ویژه تهران برای پیدا کردن مسیر دچار مشکل شده‌اند. اپلیکیشن‌های مسیریابی داخلی مانند «نیلو» و «شاد» یا بین‌المللی مانند «ویز» به آن‌ها نقشه‌های اشتباه نشان می‌دهند یا موقعیت آن‌ها را در نقطه‌هایی عجیب مانند اینانلو کانادا و غرب آمریکا ثبت می‌کند.

در همین راستا زندگی بسیاری از رانندگان با پیک‌های موتوری و کاربران و مردم عادی با سردرگمی و افزایش زمان سفر و مصرف بیشتر سوخت همراه شده است که دلیل این اتفاق مختل شدن شبکه جی‌پی‌اس است.

جی‌پی‌اس چیست و چگونه کار می‌کند؟

ماهواره جی‌پی‌اس یا سامانه موقعیت‌یاب جهانی سال ۱۹۷۸ راه افتاد اما تا اوایل دهه نود میلادی و جنگ اول خلیج فارس اهمیتش برای همه روشن نشد.

در جریان عملیات طوفان صحرا شن‌های معلق در هوا قدرت دید سربازان آمریکایی را تا زیر پنج متر کاهش داد. آنجا جی‌پی‌اس به سربازها کمک کرد بدون قرار گرفتن بر سر راه هم، مکان همدیگر را شناسایی کنند و راه بازگشت به مناطق آب را بیابند و جان خود را نجات دهند. این سیستم ابتدا فقط در اختیار نیروهای نظامی آمریکا بود و شهروندان سیگنال‌های ضعیف‌تری دریافت می‌کردند تا زمانی که عمومی شد.

سامانه موقعیت‌یابی جهانی متشکل از ۲۴ ماهواره مجهز متعلق به وزارت دفاع دولت آمریکا است که اطراف زمین می‌چرخند و با استفاده از اطلاعات و داده‌های ریاضی به گیرنده‌های جی‌پی‌اس برای مکان‌یابی و حتی تشخیص زمان کمک می‌کنند. اکنون تعداد ماهواره‌ها به بیش از ۳۰ افزایش یافته که دقت عمل این سیستم را بیشتر می‌کند.

گوشی هوشمند یا هر دستگاهی که گیرنده جی‌پی‌اس دارد، برای پیدا کردن موقعیت فیزیکی از ماهواره سیگنال می‌گیرد و محاسباتش را بر اساس زمان فرستاده شدن این سیگنال‌ها و مکان قرارگیری ماهواره‌ها انجام می‌دهد.

اگر ساعت‌های روی این ماهواره‌ها به اندازه یک هزارم ثانیه دقیق عمل نکنند، شما خودتان را در جایی که ۲۰۰ یا ۳۰۰ کیلومتر از مکان واقعی‌تان قرار دارد خواهید یافت. مثال اتفاقی که برای برخی شهروندان در ایران افتاده است.

با دورش «جمینگ» به معنای بازاریت انداختن و «اسپوفینگ» به مفهوم جعل و دستکاری سیگنال‌ها می‌توان اپلیکیشن‌های مسیریابی را مختل کرد.

اختلال در جی‌پی‌اس، ابزار جدی جنگ الکترونیکی

در بیشتر موارد، بازاریت یا اسپوفینگ با هدف نظامی و امنیتی استفاده می‌شود. محدوده مورد استفاده هم محدود و محلی است. دلیل اصلی، منحرف کردن هواپیماهای بدون سرنشین یا موشک‌های هدایت‌شونده است تا نتوانند به هدفی که برای آن‌ها تعیین شده اصابت کنند. بیشتر موشک‌ها و پهپادهای جدید نظامی از سیگنال رمزگذاری شده جی‌پی‌اس استفاده می‌کنند که فقط کاربرد نظامی دارد اما بعضی از پهپادهای تجاری یا موشک‌ها و بمب‌های هدایت‌شونده هنوز از سیستم جی‌پی‌اس باز و بدون کد استفاده می‌کنند که قابل انحراف است.

بازاریت روی جی‌پی‌اس به تدریج به یکی از ابزارهای جدی جنگ الکترونیکی نه فقط در ایران، که در تمام کشورها تبدیل می‌شود. یا تا این حد بین‌المللی حمل‌ونقل هوایی، اعلام کرده موارد فریب جی‌پی‌اس یا بازاریت در سال‌های ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۴ میلادی حدود ۲۲۰ درصد بیشتر شده است.

ایران، برای پنهان کردن اهداف احتمالی دشمن متخاصم و در واقع منحرف کردن هواپیماهای بدون سرنشین یا موشک‌های هدایت‌شونده، سیگنال‌های جی‌پی‌اس را دستکاری می‌کند تا طرف مقابل را فریب دهد.

عمدتا بین مناطق خطرناک در این زمینه، خاورمیانه از اسرائیل تا ایران و عراق، آسمان اوکراین و کلا مناطق مورد مناقشه است. در نزاع اخیر هند و پاکستان هم قسمت‌های مرزی بین دو کشور دچار اختلال جی‌پی‌اس شد.

بعد از عملیات هفتم اکتبر حماس، یا نام طوفان الاقصی، اسرائیل برای منحرف کردن پهپادها و موشک‌هایی که ممکن بود از سمت حزب‌الله لبنان شلیک شود، جی‌پی‌اس را در محدوده لبنان سرزمین مختل کرد. در لبنان هم برای انحراف حملات اسرائیل این اتفاق افتاد.

گزارش شده که ایران از سیستم‌هایی روسی و ساخت چین استفاده می‌کند. سیستم موقعیت‌یابی روسی هم در ایران قابل دسترس است.

در حال حاضر دست کم پنج کشور به علاوه اروپا سیستم ماهواره‌ای مکان‌یابی دارند: آمریکا (جی‌پی‌اس)، روسیه (گلوناس)، چین (بی‌دو)، اتحادیه اروپا (گالیله) و سیستم منطقه‌ای ژاپن و هند.

روسیه و چین به طور مشترکی به دلیل بی‌اعتمادی به جی‌پی‌اس از سیستم‌های ماهواره‌ای خود استفاده می‌کنند. سیستم چینی بی‌دو به سرعت در حال رشد و استفاده در جهان است.

دیدگاه

شوک های یک مانور ادراکی

در شرایطی که تحلیل‌گران غربی تصور می‌کردند ایران در خلأ استراتژیک فرو رفته، یک حرکت ساده اما دقیق‌الماده حسابشده، نشان داد که نه‌تنها سلسله مراتب قدرت دچار اختلال نشده، بلکه حتی در سطح جنگ شناختی، جمهوری اسلامی از حریفی چون آمریکا و متحدانش چند گام جلوتر است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از افق، چند روز از ماجرای حضور ناگهانی رهبر انقلاب در شب پایانی مراسم عزاداری عاشورا می گذرد اما این اقدام همچنان مورد تحلیل محافل مختلف سیاسی است. این حضور صرفاً یک حضور نمادین یا عاطفی نبود؛ بلکه می‌توان آن را یک مانور ادراکی اطلاعاتی هوشمندانه دانست که در چارچوب جنگ شناختی (Cognitive Warfare)، طراحی و اجرا شد در شرایطی که رسانه‌های معاند و محافل عملیات روانی دشمن، با استفاده از ابزارهایی چون شایعه‌سازی، تحلیل‌های ساختگی پزشکی، و القای بحران رهبری، سعی در ایجاد ناامنی‌سازی ادراکی و فروپاشی روانی جامعه ایران داشتند، ورود غیرمنتظره رهبری دقیقاً در لحظه‌ای حساب‌شده، معادله را بر هم زد.

در ادبیات نظامی، این نوع از عملیات را می‌توان مصداقی از فریب راهبردی (Strategic Deception) دانست. دشمن، درحالی‌که تمرکز خود را بر شایعه و تحلیل‌های ضعیف اطلاعاتی گذاشته بود، با ضربه‌ای مواجه شد که نه از مسیر موشک بلکه از مسیر فروبخشن روایت‌هایش حاصل شد. این روایت‌سازی‌ها، سرمایه اصلی عملیات روانی بودند و تنها با یک تصویر، یک حضور و یک سخن، نقد کاملاً بی‌اثر شدند.

از سوی دیگر، این حرکت رهبری را باید در چارچوب مدیریت تصویر رهبر نیز تحلیل کرد در دکترین «رهبری مقاومت»، تصویر رهبر نه صرفاً یک چهره‌ی کاریزماتیک، بلکه عنصری فعال در میدان مبارزه نرم است. حضور به موقع ایشان، هم به بازسازی اعتماد ملی منجر شد و هم به تقویت و تحکیم هرچه فزون‌تر احساس هویت و امنیت جمعی در میان مردم ایران.

در شرایطی که تحلیل‌گران غربی تصور می‌کردند ایران در خلأ استراتژیک فرو رفته، یک حرکت ساده اما فوق‌العاده حساب‌شده، نشان داد که نه‌تنها سلسله مراتب قدرت دچار اختلال نشده، بلکه حتی در سطح جنگ شناختی، جمهوری اسلامی از حریفی چون آمریکا و متحدانش چند گام جلوتر است.

این تنها یک حضور نبود؛ پیامی بود به دوستان و هشداری به دشمنان. پیامی که می‌گفت: فرمانده هست، راه روشن است و ملت در کنار او ایستاده است.

محسن سلگی

برش

چرا روسیه روی هواپیماهای جنگی خود لاستیک می گذارد؟

براساس تصاویر جدیدی که از هواپیماهای جنگی روسیه منتشر شده، روی بال‌ها و بدنه آن‌ها لاستیک‌هایی قرار داده شده است. این تاکتیک متظفی غیرمعمول، گماله‌زنی‌های زیادی را درباره راز جدید بدانند هوایی روسیه برای مقابله با موشک‌ها و پهپادهای اوکراینی برانگیخته است. موضوع قرار دادن لاستیک روی هواپیماهای استراتژیک روسیه، پس از عملیات «تار عنکبوت» اوکراین در یکم ژوئن ۲۰۲۵ (۱۲ خرداد ۱۴۰۳) توجه‌ها را به عود جلب کرد. اوکراین در این عملیات با استفاده از پهپادهای FPV خود، چندین هدف با ارزش در داخل روسیه را مورد حمله قرار داد.

ویدیوهای منتشر شده از این حملات، تصاویر عجیبی از هواپیماهای هدف را نشان می‌دادند. روی بال‌ها و قسمت زیادی از بدنه بمب‌افکن‌های استراتژیک روسیه، تایره‌های سیاه رنگی دیده می‌شد که لاستیک بودند. این منظره سؤال مهمی را مطرح کرد: چرا روسیه روی هواپیماهای خود لاستیک می‌گذارد؟

این سؤال منطقی است. در هیچ فرودگاهی در آمریکا، لاستیکی روی هواپیماها غیر از لوله فرود دیده نمی‌شود. حتی در گورستان هواپیماها در پایگاه نیروی هوایی دیویس-مونتان در آریزونا که حدود ۴۴۰۰ هواپیما در آن بار که شدهاند، هیچ لاستیکی بالای بال‌ها یا بدنه وجود ندارد. مشخص است که روسیه این کار را برای قبار کردن لاستیک انجام نمی‌دهد. دلیل بسیار عملی برای افزودن این تایرها به هواپیماها وجود دارد.

روسیه احتمالا این کار را برای بر هم زدن شکل و شمایل هواپیما انجام می‌دهد. برخی مهمات قابلیت شناسایی اهداف را بر اساس اشکال شناخته شده‌ای دارند که در یک پایگاه داده از قبل بارگذاری شده‌اند. قرار دادن لاستیک‌ها روی قسمت بالای هواپیماها، طبق تئوری، مدل‌های بینایی کامپیوتری روی موشک‌هایی که به این قابلیت متکی هستند را مختل می‌کند.

این کار می‌تواند به‌طور بالقوه از هواپیما محافظت کند. این تاکتیک در عملیات «تار عنکبوت» به‌دلیل نحوه اجرای حمله کار نکرد، اما این تئوری معتبر به‌نظر می‌رسد. ممکن است این روش، موشک‌های غربی را در صورت شلیک توسط اوکراین سردرگم کند.

آیا این تاکتیک دفاعی واقعا کار می‌کند؟

لاستیک‌هایی به بالای بمب‌افکن‌های استراتژیک توپولف توی-۹۵ (Tupolev Tu-95) و بمب‌افکن‌های استراتژیک توپولف تو-۱۶۰ (Tupolev Tu-160) اضافه می‌کند. با این حال، این عملیات «تار عنکبوت» بود که این موضوع را بیشتر مورد توجه جهان قرار داد.

روسیه زمانی شروع به این کار کرد که اوکراین استفاده از موشک ضد کشتی نپتون (Neptune) را آغاز کرد. این موشک به یک سیستم حمله زمینی تغییر یافته بود. این سیستم تسلیحاتی جدید بود. اوکراین را افزایش داد. بنابراین روسیه شروع به قرار دادن لاستیک‌ها بالای هواپیماهای خود کرد.

این که آیا این تاکتیک برای بازدارندگی موشک‌های ورودی در مسیر حمله کار می‌کند یا خیر، قابل پیش‌بینی نیست. روسیه هنوز اعلام نکرده که راحل کم‌هزینه آن‌ها کار نکرده است یا برعکس با این حال، بعید است که روسیه این روش را کنار بگذارد. این تاکتیک به‌طور بالقوه این پتانسیل را دارد که جستجوگرهای تصویری دشمن را سردرگم کند.

برای «مقابله با ریزگردها» چه غذاهایی مصرف کنیم؟

اشاره

آزمون عقلانیت پساجنگ

<u>اکنون زمان بازسازی فرا رسیده است؛ بازسازی نه‌فقط در زیرساخت‌ها و اماکن آسیب‌دیده، بلکه در نهادها، رویکردها، شیوه‌های تصمیم‌گیری و تعریف دوباره نقش‌ها. اگر این بار فرصت را به درستی دریابیم و از آن بهره بگیریم، می‌توان آینده‌ای ساخت که در آن، صلح با کرامت انسانی همراه باشد و اقتدار با عقلانیت.</u>

به گزارش پیام آشنا به نقل از عصر ایران، آتش جنگی که زبانه کشید، فعلا خاموش شده است. سرزمینی زخمی، خانواده‌هایی داغدار، اکنون در برابر آزمونی بزرگ ایستاده است؛ آزمون عقلانیت پساجنگ و بازگشت به مسیر تدبیر و همبستگی ملی.

ما در این جنگ صرفنظر از نتایج نظامی و ژئوپلیتیک، شاهد یک واقعیت گرانبها بودیم. هنگامی که هر بخش در جای درست خود قرار گیرد، نه‌تنها کارآمدی حاصل می‌شود، بلکه مفبولیت اجتماعی نیز به اوج می‌رسد. در روزهایی که نیروهای نظامی به وظیفه ذاتی خود - یعنی دفاع از مرزها و عزت ملی - پرداختند و خود را از منازعات سیاسی دور نگه داشتند، جامعه با تمام وجود، به حمایت از آنان برخاست.

شهرها ملی شد، رنگ‌ها کمرنگ شدند و مردم، بی‌توجه به سلایق گوناگون، کنار نیروهای مسلح ایستادند. این همان رمزمانه گاری و مقبولیت هر نهادی در جمهوری اسلامی است؛ قرار گرفتن در جای درست خود.

تجربه این جنگ بار دیگر نشان داد که «مأموریت‌های اصیل امنیتی» از جمله شناسایی و مقابله با جاسوسان و عوامل نفوذ، نه‌تنها مورد استقبال مردم است، بلکه به مطالبه‌ای عمومی تبدیل می‌شود. زمانی که نیروهای امنیتی تمرکز خود را بر تهدیدات واقعی معطوف می‌کنند، دیگر نیازی به توجیه و تبلیغات نیست. همراهی و اعتماد عمومی به‌صورت طبیعی شکل می‌گیرد. جامعه ما از امنیت در برابر دشمن حمایت می‌کند و آن را بخشی از آرامش جمعی می‌داند. اکنون با آگاه‌ایم این تجربه ارزشمند، می‌توان مسیر آینده را با رویکردی روشن‌تر و همدلانه‌تر طراحی کرد. مسیری که در آن، امنیت با گفت‌وگو و نقد سازنده هم‌افزا باشد نه در تعارض.

رسانه‌های ما در طول بحران، با بیش از اندازه انفعالی عمل کردند یا چنان پرُ از زبان رسمی بودند که مخاطب از آنها فاصله گرفت. حالا که جامعه به اجبار یا یک تجربه بزرگ زیسته روبه‌رو شده، باید بپذیریم که مشروعیت رسانه از صداقت و شفافیت می‌آید نه از هماهنگی با دستورالعمل‌های خشک و محدودساز.

اقتصاد، همچنان یکی از مهم‌ترین حوزه‌های نیازمند ترمیم و تقویت است. ما در عرصه دفاعی توانستیم توانمندی خود را نشان دهیم، اما در زمینه‌هایی مانند کنترل تورم و حفظ ثبات بازار با چالش‌هایی جدی روبه‌رو بودیم. این ناپرابری میان توان دفاعی و توان معیشتی، زنگ هشدار مهمی است که باید آن را جدی گرفت.

خوشبختانه اکنون فرصتی پدید آمده تا با بهره‌گیری از همبستگی ملی و بازنگری در سیاست‌های اقتصادی، رفاهی به‌سوی ثبات، رفاه و ترمیم اعتماد عمومی گشوده شود؛ چرا که امنیت واقعی، در بستری یک اقتصاد تاب‌آور و پاسخ‌گو شکل می‌گیرد.

از همین رو، دوره پساجنگ باید نقطه آغاز گفت‌وگویی ملی و صمیمی باشد؛ گفت‌وگویی در بارهٔ مرز تعریف نقش نهادها، مسئولیت‌های متقابل مردم و حاکمیت و سازوکارهایی که اصلاح‌پذیری را تقویت می‌کند. تجربه اخیر نشان داد که وقتی نهادهای خاص در جایگاه تخصصی خود قرار می‌گیرند، مایه افتخار و اعتماد عمومی‌اند؛ اما اگر این نقش‌ها با عرصه‌هایی چون دیپلماسی، یا صنعت و تجارت در هم بیامیزند، فرصت‌های بزرگ کشور ممکن است از دست بروند.

همچنین امنیت، اگر در خدمت قانون، عدالت و صیانت از حقوق ملت باشد، پشتوانه‌ای قدرتمند برای نظام خواهد بود؛ اما اگر به ابزاری برای حذف صدای منتقد بدل شود، نه‌تنها مقبولیت خود را از دست می‌دهد، بلکه در بلندمدت به مانعی در مسیر توسعه و همبستگی ملی بدل خواهد شد. ما جامعه‌ای هستیم که می‌فهمد و این مهم‌ترین دارایی یک کشور در دوران پساجنگ است. جامعه‌ای که بفهمد، می‌تواند ببخشد، می‌تواند همراهی کند و می‌تواند از دل زخم، اعتماد بسازد، مشروط به اینکه با او صادقانه سخن گفته شود، و تصمیم‌گیران نیز در جای درست خود باشند.

اکنون زمان بازسازی فرا رسیده است؛ بازسازی نه‌فقط در زیرساخت‌ها و اماکن. آسیب‌دیده، بلکه در نهادها، رویکردها، شیوه‌های تصمیم‌گیری و تعریف دوباره نقش‌ها. اگر این بار فرصت را به درستی دریابیم و از آن بهره بگیریم، می‌توان آینده‌ای ساخت که در آن، صلح با کرامت انسانی همراه باشد و اقتدار با عقلانیت.

تجربه جنگ می‌تواند پایانی باشد بر دوره‌ای دشوار و پُرهزینه، به‌شرط آن که از گذشته درس بگیریم و با شجاعت، به‌سوی اصلاح و ترمیم پیش برویم.